

⁹⁵ Villehardouin ed Wailly, p. 205 и Hadži Chalfa.

⁹⁶ Ипатиевскиятъ лѣтописъ. Спб. 1843, 83. Stritter II, 856.

⁹⁷ Ansbert 44, 53.

⁹⁸ Данаилъ 117.

⁹⁹ Hopf (85) 253.

¹⁰⁰ Кантакузинъ у Stritter 813.

¹⁰¹ Нѣколко рисунки има у Черткова, Описание войны великого князя Свято-слава Игоревича противъ болгаръ и грековъ, Москва 1843. За жалость, не можахъ да видя екземпляра съ цвѣтнитѣ рисунки.

¹⁰² Villehardouin ed. Wailly (Paris 1872): „uns glaives vers à uns lons fiers de Bohaigne“. Wailly го превежда: „des lances vertes avec des longs fers de Bohême“.

¹⁰³ Acta archivi Veneti ed. Д-ръ И. Шафарикъ I, 211. Ljubić Monum. IV, 195.

¹⁰⁴ Nicetas у Stritter II 704, 711.

¹⁰⁵ Известното, срѣщащо се у Никита описание на тактиката на българи и кумани, въ която главна роля играело пристореното бѣгство, по-скоро се отнася само за куманитѣ.

¹⁰⁶ Πτερὸν πυρὶ περιπεφλεγμένον. Stritter II, 832.

¹⁰⁷ За този византийски обичай вж. Stritter II, 725, 757, 805, 815, 839. Cantacuzenus I, II. cap. 21, за битката при Велбждъ: Οὐ γὰρ ἔξεστιν αὐτοῖς ἀλλήλους ἀνδραποδίζειν ὄντας δημοφύλους.

¹⁰⁸ Cantacuzenus у Stritter II, 815, 819, 829, 849.

¹⁰⁹ Херцогъ Гвидо II атински потеглилъ въ 1304 г. съ 900 рицари и 6000 български и влашки конници за Епиръ. Hopf (85) 365. Български наемници ималъ сжщо и Guido de la Trémoille, владѣтель на Халандрици въ Морея (1182—1285). Ib. 319.

¹¹⁰ Menologium Graecorum jussu Basilii imperatoris olim editum. Studio et opera Annibalis Tit. S. Clemetis Presbyteri Card. Albani. Pars II. Urbini 1727, p. 132 ad 22 Jan.

¹¹¹ За историята на южнославянския народенъ епосъ интересно е съобщението въ единъ сръбски паметникъ отъ 1353 г. споредъ което на Пшина, въ Македония, се явили двама души: Преде свирьць и Хрусе слѣпць (епически пѣвецъ, рапсодъ), Акты рускаго на Аѳонъ монастыря, Киевъ 1873, 365. Заклинание срещу ухапване отъ змия вж. у Срезневскій, Пам. юсоваго письма, 60 (ржкописъ отъ XIII в.). Jagić, Gradja za historiju slovinske narodne poesije. Rad jugosl. akad. 37.

¹¹² За храната на старитѣ българи вж. Кантакузиновия разказъ (ed. Bonn, I, 177), какъ деспотъ Войсилъ въ 1323 г. се налялъ съ гжби до смъртенъ припадъкъ.